

עמ"ת 67807/09/16 - רימון הייב - נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עמ"ת 67807-09-16 הייב(עציר)
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופט ערפאת טאהא
העורר רימון הייב -
נגד
המשיבה מדינת ישראל

נוכחים:

בשם העורר: בעצמו [הובא] ע"י ב"כ עו"ד ברזני

בשם המשיבה: מתמחה מר אבישי ג'ינו

החלטה

בפני ער על החלטת בית משפט השלום בנצרת (כב' השופטת נבילה דלה מוסא) מיום 1/9/16, בגדרה הורה בית המשפט קמא על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

כתב האישום והבקשה למעצר עד תום ההליכים

1. נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע העבירות של חבלה ופגיעה בנסיבות מחמירות ואיומים. על פי המתואר בכתב האישום, בתאריך 19/7/16 עקב העורר אחר המתלון כשהוא נוסע אחריו ונצמד לרכבו מאחור. משעצר המתלון את רכבו ניגש אליו העורר ואיים עליו בפגיעה בגופו באופן שאמר לו: **"אני אשתק אותך, אני אושיב אותך על כיסא גלגלים, אני אזיין אותך, אתה לא תברח ממני, לאן שאתה הולך אני אחריך"**. בהתאם לנטען בכתב האישום, יום למחרת אותו אירוע, קרי 20/7/16, הגיע העורר למקום עבודתו של המתלון, שהיה בסיור אבטחה ושמירה, חסם את נסיעתו ואיים לפגוע בגופו שלא כדין באופן שאמר לו: **"תפסתי אותך יא בן זונה, אתה התלוננת עלי אתמול, פה זה שטח פתוח ואין לך לאן לברוח"**. המתלון ניסה להתחמק ולברוח מהעורר, אך האחרון חסם את דרכו, ירד מהרכב ופנה לעבר המתלון והחל לקלל אותו. בשלב זה גם המתלון ירד מהרכב, ואז אחז העורר בחולצתו של המתלון ובאמצעות כלי חד שזהותו אינה ידועה למאשימה, דקר העורר את המתלון מספר דקירות, בחזה, במותן, ביד ימין ובגבו. המתלון שחש סכנה לחייו, דחף את העורר לעבר

גדר תיל שהייתה במקום ורק לאחר שהמתלונן נפל על הרצפה, נמלט העורר מהמקום. כתוצאה ממעשיו של העורר כמתואר לעיל, אושפז המתלונן בבית חולים זיו למשך 3 ימים, ונגרמו לו פציעות שונות, לרבות פציעה חודרת בבית החזה, פצע בקרקפת מעל אוזן שמאל ומספר פצעים בבית החזה ובזרוע שמאל.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המשיבה בקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בבקשת המעצר טענה המשיבה, כי בידיה ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של העורר, אשר כוללות בין היתר מספר הודעות שנגבו מהמתלונן אש בהן הוא מפליל את העורר, מזכרים ודוחות פעולה של שוטרים, מסמכים רפואיים, עדות גורם שלישי שראה את המתלונן זב דם אחרי שנפצע ועוד. לטענת המאשימה, קיים יסוד סביר לחשש שהמשיב יסכן את בטחון הציבור וזאת לאור טיבם ונסיבותיהם של המעשים המיוחסים לעורר. נטען עוד, כי העבירה המיוחסת למשיב מקימה חזקת מסוכנות סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה, מעצרים), התשנ"ו - 1996 (להלן: "**חוק המעצרים**") ולפיכך הנטל על העורר להפריך חזקה זו. עוד טענה המאשימה, כי בעידן של אלימות גואה בחברה ועליית מדרגה מבחינת חומרת העבירות, יש להגן על החברה ויחיד הציבור מפני אלה שפוגעים בחייהם ובגופם של אחרים, בעיקר כאשר מדובר במשיב שאין עליו מורא דין ומורא דין. המאשימה אף התייחסה לעברו של המשיב וצינה כי ביום 15/12/15, כשבעה חודשים בלבד לפני האירועים נושא תיק זה, הורשע המשיב בעבירת תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר ובמועד ביצוע העבירות מושא כתב האישום דנן, עמד לחובתו עונש מאסר על תנאי של 12 חודשים, בר הפעלה.

החלטת בית המשפט קמא מיום 10.8.2016

3. בהחלטה מיום 10/8/16 קבע בית המשפט קמא, כי קיימות בחומר החקירה ראיות לכאורה המגלמות פוטנציאל להרשעתו של העורר. ראיות אלה כוללות בעיקר את הודעותיו של המתלונן במשטרה, שבהן הוא מתאר את נסיבות פציעתו על ידי העורר וכן הודעות של מספר עדים איתם שוחח המתלונן מיד לאחר שנדקר ושלחם הוא סיפר שנדקר על ידי העורר. גם התיעוד הרפואי תומך ומחזק את גרסתו של המתלונן. זאת בנוסף להודעות השוטרים שהמתלונן ניגש אליהם ביום 19/7/16, וסיפר להם על איומיו של העורר כלפיו ושמהם הוא ביקש להתערב ולהזהיר את העורר. באשר לקיומה של עילת מעצר קבע בית המשפט קמא, כי הנסיבות שבהן בוצעו העבירות, הכחשתו של העורר וטענתו שהוא זה שנפל קורבן רק מחדדות את עוצמת הסיכון הנשקף ממנו. בית המשפט קמא ראה בחומרה רבה את איומיו של העורר כלפי המתלונן וקבע כי איומים אלה מקימים בשלב זה חשש ממשי כי שחרורו יאפשר לו לממש את איומיו. חשש זה מתעצם נוכח עברו של המשיב כולל ארבע הרשעות, ביניהן הרשעות בעבירות אלימות ומאסר על תנאי התלוי ועומד נגדו בגין עבירת אלימות, לתקופה של 12 חודשים. על אף האמור, הורה בית המשפט קמא על הזמנת תסקיר מבחן לצורך בחינת חלופת מעצר הולמת שיהיה בה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מן העורר.

תסקיר שירות המבחן

4. בתסקיר המעצר שהונח בפני בית המשפט קמא צוין, כי העורר רואה עצמו קורבן ומייחס את מצבו הנוכחי ואת התנהגותו העבריינית לאחרים. הוא התקשה לקחת אחריות על המעשים בהם הורשע בעבר ומייחס את התנהגותו פורצת הגבולות למקום מגוריו ולאחרים. שירות המבחן התרשם מחוסר כנות בהצהרותיו שהוא אינו רואה בשימוש באלימות פיזית ומילולית כדרך לפתרון סכסוכים וכן התרשם כי הוא בעל עמדות נוקשות, ובעל נטייה להימנע מהתבוננות ביקורתית כלפי התנהלותו בהקשרים שונים. זאת, בנוסף להתנהגות אימפולסיבית וקושי בקבלת והפקת גבולות, כאשר הוא נמצא במצבים רגשיים מורכבים. נוכח כל האמור, הגיע שירות המבחן למסקנה, כי הסיכון הפוטנציאלי הטמון בהתנהגותו הינו גבוה. על אף האמור ראה שירות המבחן לנכון להמליץ על מעצרו של העורר באיזוק אלקטרוני. הטעם העיקרי לכך הוא שבעבר שהה העורר באיזוק אלקטרוני במסגרת תיק אחר שבו היה מואשם והוא עמד בתנאי האיזוק האלקטרוני בהצלחה. זאת בנוסף להערכת שירות המבחן כי לעורר "יכולת לענות לגבולות חיצוניים מוחשיים וברורים".

החלטת בית המשפט קמא מיום 1.9.2016

5. בעקבות הגשת תסקיר המעצר התקיים ביום 31/8/16 דיון בחלופת המעצר בפני בית המשפט קמא וביום 1/9/16 ניתנה החלטת בית המשפט קמא, המורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו, בית המשפט קמא קבע, כי בהתאם להוראות חוק המעצרים, כאשר מיוחסת לנאשם עבירה המקימה חזקת מסוכנות סטטוטורית, אין להורות על מעצר בפיקוח אלקטרוני. אלא אם יוכח קיומם של טעמים מיוחדים שיירשמו. בית המשפט קמא קבע, כי בטיעוניו של ב"כ העורר לא הובא שום טעם מיוחד המצדיק את מעצרו של העורר באיזוק אלקטרוני. לשיטתו, העובדה כי החלופה המוצעת נמצאת במרחק גיאוגרפי רב מביתו של המתלונן אינה מהווה טעם מיוחד כנדרש בחוק המעצרים. בית המשפט קמא הדגיש, כי העבירות המיוחסות לעורר לא בוצעו בשל אובדן עשתונות רגעי, שכן המשיב עקב אחרי המתלונן ואיים עליו ויום למחרת, המשיך במעשיו, עצר את המתלונן, חסם אותו ברכבו, תקף אותו ודקר אותו מספר פעמים. נוכח האמור הגיע בית המשפט קמא למסקנה, כי אין לאמץ את המלצת שירות המבחן והורה, כאמור, על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

טענות הצדדים

6. ב"כ העורר טען, כי עיון בחומר החקירה מלמד, כי מדובר ב"מילה מול מילה", כאשר בגרסתו של המתלונן התגלו סתירות מהותיות ותהיות אשר מכרסמות באמינותה ובמהימנותה. נטען, כי בהודעותיו במשטרה טען המתלונן תחילה כי העורר דקר אותו באמצעות מברג, לאחר מכן טען כי העורר דקר אותו באמצעות מברג או מסמר, ואילו לשטר שמעון גבאי סיפר, כי העורר דקר אותו באמצעות מסמר. עוד טען הסניגור, כי התנהגותו של המתלונן לאחר שלטענתו נדקר תמוהה ומעוררת סימני שאלה באשר

לאמינות גרסתו. לדבריו, לאחר שהמתלון כביכול נדקר, הוא לא נסע ישירות לטיפול רפואי, אלא פנה לשומר אחר שעבד במקום בשם אדהם חסין, אך משום מה לא סיפר לאותו שומר שהוא נדקר ולא סיפר לו כי העורר דקר אותו. בנוסף לכך הפנה הסניגור לתיעוד הרפואי בנוגע לעורר שממנו עולה, כי גם הוא נחבל קשות, עובדה שמלמדת כי אין אמת בגרסת המתלון באשר לנסיבות פציעתו. בנסיבות אלה שבהן קיימת חולשה ממשית בחומר הראיות וכאשר מדובר "במילה מול מילה", היה על בית המשפט קמא להורות על שחרורו של הנאשם לחלופה שהוצעה הכוללת מעצר בית מלא בכפר כעביה המרוחקת כ- 70 ק"מ ממקום מגוריו של המתלון ופיקוח צמוד על ידי משמורנים. לחלופין עתר הסניגור למעצרו של העורר בתנאי איזוק אלקטרוני בבית אחותו בכפר כעביה.

7. ב"כ המשיבה חזר על טיעונו בבקשה למעצר עד תום ההליכים ובפני בית המשפט קמא. הוא דחה את טענות הסניגור לחולשה בראיות והפנה את בית המשפט לחומר הראיות כמפורט לעיל. ב"כ המשיבה הדגיש, כי נסיבות ביצוע העבירות המיוחסות לעורר, עברו הפלילי הכולל עבירות אלימות ומאסר על תנאי בר הפעלה והתסקיר השלילי שהוגש בעניינו, כל אלה מלמדים כי אין בחלופה המוצעת כדי לאיין את מסוכנותו. הוא טען עוד, כי בנסיבות אלה לא מתקיימים אף טעמים מיוחדים המצדיקים מעצרו של המשיב באיזוק אלקטרוני ועל כן, ביקש לדחות את הערר.

דין והכרעה

8. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בחומר החקירה, נחה דעתי כי דין הערר להידחות.

9. באשר לראיות לכאורה ולעוצמת הראיות, מסכים אני עם קביעת בית המשפט קמא, כי קיימות ראיות לכאורה הקושרות את העורר למעשים המיוחסים לו. ראיות אלה כוללות בין היתר את הודעותיו של המתלון במשטרה שבהן הוא מתאר באופן מפורט את אשר אירע ביום 19/7/16 עת עקב אחריו העורר ואיים עליו איומים קשים. חיזוק לגרסתו של העורר ניתן למצוא במזכרים ובהודעות שנגבו מהשוטרים מעיין סלבה ושמעון גבאי, אליהם פנה המתלון כבר באותו יום, סיפר להם על איומיו של העורר, וביקש מהם להזהירו. גם המזכר שערך השוטר שמעון גבאי מיום 24/7/16, שבו תועדה שיחת טלפון שקיבל השוטר גבאי מהמתלון מיד לאחר אירוע הדקירה, שבה טען המתלון כי העורר דקר אותו, אף הוא מחזק את גרסת המתלון. זאת בנוסף לדוח הפעולה של השוטר היימן עביד, ולתיעוד הרפואי שמהם עולה כי אובחנו על גופו של המתלון סימני דקירה, לרבות פצע חדירה בבית החזה.

10. לא מצאתי ממש בטענות ב"כ העורר באשר לסתירות המהותיות שכביכול התגלו בגרסתו של המתלון ובאשר לתהיות להן הוא טען ושלטעמו מובילות למסקנה כי קיימת חולשה רבה בחומר הראיות המחייבת שחרור של העורר לחלופה המוצעת. מעיין בהודעותיו של המתלון במשטרה עולה, כי הוא לא הבחין בחפץ החד שבאמצעותו דקר אותו העורר, למעט החלק העשוי מתכת באורך של כף היד, קרי 10-12 ס"מ. בשל כך הוא סיפר לשוטר היימן עביד כבר ביום האירוע, כי העורר דקר אותו באמצעות מברג או מסמר (דוח פעולה מיום 24/7/16) ומכאן הגרסאות שפעם סיפר המתלון כי הוא נדקר

באמצעות מברג ופעם באמצעות מסמר. סתירה זו מקורה, ככל הנראה, בעבודה שהמתלונן לא יכול היה לזהות את החפץ החד שבאמצעותו דקר אותו העורר לכאורה. הוא הדין באשר לשיחה עם השומר השני בשם אדהם חסין, שטען כי המתלונן לא סיפר לו שנדקר. המתלונן הסביר בהודעתו מיום 27/7/16, כי הוא כן סיפר לאדהם שדקרו אותו, אך לא סיפר לו מי דקר אותו. שוב, אין בהתנהלות זו כדי לכרסם באופן כלשהו באמינות גרסתו של המתלונן.

11. סיכומם של דברים, כמו בית המשפט קמא, גם אני שוכנעתי, כי עוצמת הראיות שהצטברו נגד העורר הינה גבוהה ואין חולשה ראייתית בראיות אלה. על כן, אני בסיס לטענת הסניגור שהיה על בית המשפט קמא לקחת שיקול זה בקביעה אם לשחרר את העורר לחלופה.

12. באשר לקיומה של עילת מעצר, מעין בטענות הסניגור בפניי ובהודעת הערר, עולה כי אין מחלוקת בדבר קיומה של עילת מעצר. אוסיף, כי מסכים אני עם קביעת בית המשפט קמא, כי נסיבות ביצוע העבירות המיוחסות לעורר, עברו הפלילי של העורר, הכולל עבירות אלימות ומאסר על תנאי של 12 חודשים שהיה תלוי ועומד נגדו במועד ביצוע העבירות, כל אלה מלמדים על מסוכנותו הגבוהה של העורר הן לציבור הרחב והן למתלונן. בהקשר זה, יש לציין כי לחובת העורר מספר הרשעות הכוללות איומים, היזק לרכוש במזיד, גניבת רכב, חבלה כשעברין מזויין, תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, קבלת נכסים שהושגו בפשע, שימוש ברכב ללא רשות בעליו ותקיפה הגורמת חבלה של ממש על ידי שניים או יותר. בגין עבירה אחרונה זו הורשע העורר ביום 15/12/15 ונגזר עליו עונש מאסר על תנאי למשך 12 חודשים שעמד נגדו בעת ביצוע עבירה זו. ברם, עונש המאסר על תנאי זה לא הרתיע אותו, והוא לכאורה חזר על מעשה האלימות פעם נוספת. זאת בנוסף לקיומה של עילת מעצר סטטוטורית בהתאם לסעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים.

13. באשר לשחרורו של העורר לחלופת מעצר או למעצרו באיזוק אלקטרוני, הנני סבור כי צדק בית המשפט קמא עת קבע, כי לא מתקיימות במקרה דנן נסיבות המצדיקות שחרורו של העורר לחלופת מעצר או למעצרו באיזוק אלקטרוני, וכי אין בחלופה המוצעת כדי לאיין את מסוכנותו של העורר ולהשיג את מטרת המעצר. כפי שהובא לעיל, העורר ביצע את המעשים המיוחסים לו לאחר שגמלה בליבו, באופן מודע ומחושב, הכוונה לפגוע בעורר ולגרום לו חבלה. בשל כך שהוא ביקר אותו במקום עבודתו כשהוא מצויד בחפץ חד, התפרץ לעבר המתלונן, תקף אותו ודקר אותו מספר פעמים. העורר ביצע מעשים אלה על אף שהיה תלוי ועומד נגדו אותה עת עונש מאסר על תנאי של 12 חודשים בר הפעלה בשל עבירת אלימות קודמת, מבלי שעונש זה הרתיע אותו לבצע את זממו. זאת ועוד, העורר ביצע את המעשים המיוחסים לו על אף שנודע לו כי המתלונן כבר פנה למשטרה והודיע לה על איומיו ותכניותיו. ברם, העובדה שהמשטרה כבר מעורבת בעניין אף היא לא הרתיעה את העורר מלבצע את זממו. נוסף על האמור, לחובת העורר הרשעות במספר רב של עבירות שהמכנה המשותף בכולן הוא מעשי אלימות ובריונות. נראה כי העורר סיגל לעצמו אורח חיים עברייני, כוחניות ורצון לכפות פתרון סכסוכים לפי מה שנראה לו, על ידי שימוש באלימות קשה.

14. בנוסף לנסיבות החמורות של ביצוע העבירות המיוחסות לעורר ועברו הפלילי המכביד, אשר מצביעים על מסוכנותו הגבוהה של העורר, עיון בתסקיר המעצר מגלה כי מדובר בתסקיר שלילי ביותר. כפי שהובא קודם, העורר מתקשה לקחת אחריות על מעשיו ומייחס את התנהגותו הפלילית למקום מגוריו ולאחרים. שירות המבחן התרשם מחוסר כנות בהצהרותיו שהוא אינו רואה בשימוש באליומות פיזית ומילולית כדרך לפתרון סכסוכים. כן התרשם שירות המבחן שהעורר מתאפיין בהתנהגות אימפולסיבית, קושי בקבלת גבולות, בעל עמדות נוקשות ונטייה להימנע מהתבוננות ביקורתית כלפי התנהגותו. בשל כל האמור, גם שירות המבחן הגיע למסקנה כי הסיכון הטמון בהתנהגותו ובהישנות העבירות המיוחסות לו, הינו גבוהה. על אף האמור, המליץ שירות המבחן על מעצרו בתנאי איזוק אלקטרוני, מבלי שהובאו טעמים משכנעים להמלצה זו.

15. נוכח כל האמור, אינני סבור כי יש בחלופה המוצעת, בין אם מדובר במעצר בתנאי איזוק אלקטרוני ובין אם מדובר במעצר בית בפיקוח משמורנים, כדי לאיין את מסוכנותו של העורר ולהשיג את מטרת המעצר. משכך ובהעדר חלופה שיש בה כדי להשיג את מטרת המעצר, בדין הורה בית המשפט קמא על מעצרו של העורר מאחורי סורג ובריח.

16. אשר על כן, הנני מורה על דחיית הערר.

ניתנה היום, י"א תשרי תשע"ז, 13 אוקטובר 2016, במעמד הצדדים.